

DECIZIE

06 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Vera Macinskaia
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea Comercială „Grialpet-Agro” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bobeică împotriva Mariane Luca, Dumitru Luca, Raisei Lungu, Ninei Barcari și Societății Comerciale „Grialpet-Agro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității și modificarea contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea în termen a acțiunii cu privire la atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător și la cererea reconvențională a Societății Comerciale „Grialpet-Agro” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Andrei Bobeică, Larisei Luca, Vasile Chicu, Ecaterinei Boldurescu, Verei Luca, Mariane Luca, Larisei Lungu, Ninei Barcari, notarului Rodion Butnaru și notarului Hristofor Cheșcu cu privire la recunoașterea în calitate de cumpărător de bună-credință

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Andrei Bobeică, casată hotărârea Judecătoriei Călărași din 19 iunie 2013 și emisă o hotărâre nouă prin care a fost admisă acțiunea lui Andrei Bobeică și respinsă acțiunea reconvențională

constată:

La 31 iulie 2006, Andrei Bobeică și Larisa Luca, Vasile Chicu, Ecaterina Boldurescu, Vera Luca, reprezentate de către Andrei Bobeică au depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariane Luca cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii au indicat că Andrei Bobeică este coproprietar cu cota parte valorică în mărime de 1815 lei a 86,11 % din construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) din sat. Horodiște, r-nul Călărași.

Menționează că la 07 aprilie 2006 la Biroul notarului Rodion Butnaru a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a 86,11% din construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) între vânzătorul Raisa Lungu și cumpărătorul Mariana Luca.

Afirmă că temei de a vinde depozitul nominalizat a constituit procesul-verbal nr. 7 din 13 noiembrie 2000 a Adunării Generale a coproprietarilor.

Invocă că fără a fi coproprietar al grupului dat, Mariana Luca făcând niște tranzacții neoficiale cu majoritatea membrilor grupului le-a achitat acestora sumele de bani echivalente (aproximativ) pentru cotele-părți valorice.

La 01 decembrie 2005 Mariana Luca, pe de o parte, și Feodora Bobeică au semnat contractul de vânzare-cumpărare a cotei-părți valorice care îi aparține.

Susține că coproprietar al cotei-părți este el - Andrei Bobeică, și nu Feodora Bobeică, care nu avea nici o împuternicire legală, respectiv Mariana Luca nu a avut dreptul de a încheia contract de vânzare-cumpărare a cotei-părți cu o persoană care nu este coproprietar și nu are nimic cu obiectul dat.

Mai indică că banii au fost achitați coproprietarilor în luna decembrie 2005, iar actul de vânzare-cumpărare a fost întocmit la notar la 07 aprilie 2006. Adresându-se la notar cu o interpelare pentru a solicita copia procesului-verbal în baza căruia s-a întocmit contractul menționat, afirmă că a fost refuzat din motive neclare.

Consideră că principalul vinovat în acțiunile întreprinse este Mariana Luca care a cunoscut în mod cert despre faptul că Andrei Bobeică dorește să procure imobilul dat, dar a acționat ascuns și ilegal.

Solicită declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 706 din 07 aprilie 2006 încheiat între Raisa Lungu și Mariana Luca cu privire la 86,11 % din construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) din sat. Horodiște, r-nul Călărași, cu suprafața totală de 310,2 m².

Ulterior, Larisa Luca, Vasile Chicu, Ecaterina Boldurescu, Vera Luca, reprezentați de Aliona Postoroncă și Mariana Cocoș au depus cerere suplimentară, prin care au solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 706 din 07 aprilie 2006 încheiat între Raisa Lungu și Mariana Luca cu privire la 86,11 % din construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) din sat. Horodiște, r-nul Călărași, cu suprafața totală de 310,2 m².

În motivarea cererii au indicat că susțin pe deplin pretențiile cererii de bază, adăugător menționând că la primirea sumei de bani de la pârâtă nu li s-a explicat în baza căruia temei se efectua tranzacția și efectele ei.

Afirmă că la momentul primirii sumelor de bani, de către Mariana Luca au fost prezentate foi care nu întruneau conținutul și forma unui contract, adică nu erau inserate clauze care prevăd drepturile și obligațiile părților, răspunderea.

Susține că așa zisul „contract” a fost încheiat cu inducerea în eroare a părților contractante, și anume eroarea constă în reprezentarea greșită a acestei situații faptice la încheierea actului juridic, situație prevăzută de art. 227 Cod civil.

Menționează că și-au dat seama despre faptul că au fost duși în eroare prin viclenie în momentul când a aflat că la 07 aprilie 2006 a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare la notar prin care ei coproprietarii au pierdut dreptul la proprietatea lor. Iar din motiv că banii i-au primit în luna decembrie 2005, nu au avut temei să presupună despre acțiunile ilicite ale pârâtei.

Invocă că acțiunile pârâtei întrunesc în sine comportament dolosiv și viclean determinând persoanele să încheie actul juridic.

Indică că la semnarea contractului în baza căruia au primit bani nu au cunoscut și nu au avut posibilitatea să cunoască despre faptul că pârâta nu l-a înștiințat pe Andrei Bobeică despre acțiunile sale și fiind duși în eroare nu au cunoscut că trebuia să înștiințeze în scris ceilalți coproprietari că ei intenționează să vândă cota-parte.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2006 a fost atrasă în proces Raisa Lungu în calitate de pârât.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 septembrie 2007 acțiunea a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Călărași.

La 04 decembrie 2008, Andrei Bobeica și Larisa Luca, Vasile Chicu, Ecaterina Boldurescu, Vera Luca, reprezentate de către Andrei Bobeică au depus cerere suplimentară, solicitând declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 460 din 25 ianuarie 2008 cu privire la 86,11% cotă-parte din imobilul construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) din sat. Horodiște, r-nul Călărași și contractului de vânzare-cumpărare nr. 937 din 19 februarie 2008 a aceluiași imobil.

În susținerea cererii menționează că înainte de aplicarea sechestrului pe bunul litigios, Mariana Luca cunoștea cu certitudine despre acțiunea civilă cu privire la obiectul în litigiu și folosindu-se repetat de rea-credință și acționând cu un comportament viclean a înstrăinat bunul dat.

Indică că la 19 februarie 2008 a fost încheiat un nou contract de vânzare-cumpărare nr. 937 a bunului aflat în litigiu, între Nina Barcari în calitate de vânzător și SC „Grialpet-Agro” SRL în calitate de cumpărător.

Afirmă că bază la încheierea contractului sus nominalizat a constituit contractul de vânzare-cumpărare nr. 460 din 25 ianuarie 2008, ambele fiind acte juridice simulate.

Consideră că din cele relatate se observă și se deduce ușor acțiunile ilegale și de rea-credință a părților din contracte, astfel încercând de a mușamaliza acțiunile anterioare ale acestora, mai ales că toți locatarii și foștii coproprietari cunoșteau că bunul imobil se află în litigiu din 31 iulie 2006.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 10 februarie 2009 au fost declarate nule contractele de vânzare-cumpărare a cotei valorice din 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeică și Mariana Luca calculată în depozit cu subsol 1757 m³ cu număr de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 129 lei, din 05 decembrie 2005 încheiat între Vera Luca și Mariana Luca pe cota valorică, calculată în depozit cu subsol de 1757 m³ cu numărul de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAR „Vinhor” în sumă de 376 lei, din 30 noiembrie 2005 încheiat între Larisa Luca și Mariana Luca pe cota valorică calculată în depozit cu subsol de 1757 m³ cu numărul de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 146 lei, din 07 decembrie 2005 încheiat între Ecaterina Boldurescu și Mariana Luca pe cota valorică, calculată în depozit cu subsol 1757 m³ cu numărul de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 130 lei, contractul de vânzare-cumpărare din 07 aprilie 2006 încheiat între Raisa Lungu și Mariana Luca pe 86,11 % din construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) amplasată în sat. Horodiște, r-nul Călărași cu suprafața totală de 310,2 m², contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 25 ianuarie 2008 între Mariana Luca și Nina Barcari cu nr. 460 a aceluiași imobil, contractul de vânzare-cumpărare nr. 937 încheiat la 19 februarie 2008 între Nina Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL în persoana lui Grigore Abajer pe același imobil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2009 a fost admis apelul declarat de SC „Grialpet-Agro” SRL, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 09 decembrie 2009 au fost scoase de pe rol acțiunile reclamantilor Larisa Luca, Vasile Chicu, citați legal, dar care nu s-au prezentat în ședința de judecată și nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, încetat procesul în

privața reclamantei Vera Luca, care a decedat, iar acțiunea ei nu a fost preluată de eventualii succesori, admisă, parțial, acțiunea reclamantului Andrei Bobeică, declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a cotei-părți valorice încheiat la 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeică și Mariana Luca pe cota-parte valorică calculată în depozit cu subsol de 1757 m³ cu număr de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 334 lei, deoarece soția reclamantului Feodora Bobeică, intervenient accesoriu în proces, a semnat contractul fără acordul soțului, dispusă radierea din Registrul bunurilor imobile la OCT Călărași a înscrierii în drept de proprietate după SRL „Grialpet-Agro” a cotei-părți valorice calculate în depozit cu subsol de 1757 m³ cu număr de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 334 lei, care aparține după anularea contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți valorice încheiat la 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeică și Mariana Luca pe cota-parte valorică calculată în depozit cu subsol de 1757 m³ cu număr de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 334 lei, obligat OCT Călărași să efectueze înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a bunului: cota-parte valorică calculată în depozit cu subsol de 1757 m³ cu număr de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 334 lei, Andrei Bobeică fiind indicat în calitate de proprietar, obligat OCT Călărași să efectueze corectările de rigoare în Registrul bunurilor imobile, încasat în mod solidar de la pârâții Mariana Luca, Raisa Lungu, Nina Barcari, SC „Grialpet-Agro” în beneficiul reclamantului Andrei Bobeică, cheltuielile de judecată în sumă de 3502,58 lei și respinse restul capetelor de cerere invocate de către reclamantii Andrei Bobeică și Ecaterina Boldurescu, intervenient accesoriu Feodora Bobeică.

La 22 decembrie 2011, Andrei Bobeică a depus cerere de chemare în judecată suplimentară de concretizare și majorare a pretențiilor împotriva Raisei Lungu, Marianei Luca, notarului Rodion Butnaru, Ninei Barcari, SC „Grialpet-Agro” SRL și notarului Hristofor Cheșcu, prin care a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotei valorice calculată în depozit cu subsol cu suprafața de 310,2 m², cu număr de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor”, încheiat la 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeică și Mariana Luca, contractului de vânzare-cumpărare a 86,11% cotă-parte din imobilul cu numărul cadastral 2527000.205.01 - depozit cu subsol cu suprafața de 310,2 m², încheiat la 07 aprilie 2006 între Raisa Lungu și Mariana Luca, contractului de vânzare-cumpărare a 86,11 % cotă-parte din același imobil, încheiat la 25 ianuarie 2008, între Mariana Luca și Nina Barcari, contractului de vânzare-cumpărare a 86,11 % cotă-parte din același imobil, încheiat la 19 februarie 2008, între Nina Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL, obligarea OCT Călărași, filiala ÎS „Cadastru” să radieze înregistrarea contractelor de vânzare-cumpărare menționate din Registrul bunurilor imobile, efectuată în legătură cu încheierea tranzacțiilor ilegale menționate, obligarea OCT Călărași pentru elucidarea faptului ilegalității încheierii contractelor de vânzare-cumpărare menționate să prezinte pentru examinare în ședința de judecată la examinarea cauzei dosarul de inventariere tehnică pe bunul imobil cu nr. cadastral 2527000.205.01 și încasarea de la pârâți în beneficiul reclamantului a cheltuielilor judiciare: taxa de stat, pentru serviciile juridice.

În susținerea pretențiilor sale invocă că contractul de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005 a fost încheiat în numele lui Andrei Bobeică de o persoană neîmputernicită, ce contravine prevederilor art. 199 și art. 226 Cod civil.

Consideră că contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 07 aprilie 2006 este ilegal, deoarece contractul care a stat la baza acestuia, și anume cel din 01 decembrie 2005 este

illegal pe aceleași temeiuri, precum și deoarece notarului nu i-au fost prezentate documentele de proprietate care ar fi permis întocmirea și autentificarea contractului de vânzare-cumpărare din 07 aprilie 2006.

Ce ține de contractele de vânzare-cumpărare din 25 ianuarie 2008 și din 19 februarie 2008, afirmă că acestea au fost încheiate pentru a legifera ilegalitatea contractelor încheiate anterior.

La 02 aprilie 2012, SC „Grialpet-Agro” SRL a depus cerere reconvențională împotriva lui Andrei Bobeică, Larisei Luca, Vasile Chicu, Ecaterinei Boldurescu, Verei Luca, Marianeii Luca, Larisei Lungu, Ninei Barcari, notarului Rodion Butnaru și notarului Hristofor Cheșcu, solicitând recunoașterea SC „Grialpet-Agro” SRL dobânditor de bună-credință asupra imobilului: 86,11 % cotă-parte din depozitul cu subsol cu suprafața de 310,2 m², cu numărul de inventar 3, rezultat al privatizării CAP „Vinhor” din extravilanul sat. Horodiște, r-nul Călărași.

În motivarea acțiunii reconvenționale indică că la 19 februarie 2008, SC „Grialpet-Agro” SRL a procurat de la Nina Barcari 86,11 % cotă-parte din depozitul cu subsol cu suprafața de 310,2 m², cu numărul de inventar 3, rezultat al privatizării CAP „Vinhor” din extravilan sat. Horodiște, r-nul Călărași, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat la notarul public Hristofor Cheșcu.

Iar după procurarea imobilului menționat societatea a înregistrat dreptul de proprietate la OCT Călărași, întrând în posesia deplină a acestuia.

Susține că conform prevederilor contractului de vânzare-cumpărare încheiat, vânzătorul garantează cumpărătorului că obiectul înstrăinat nu este vândut, ipotecat, dăruit, sechestrat, în litigiu sau sub arest.

Afirmă că până la procurarea imobilului în litigiu, conform informației de la OCT Călărași, careva grevări ale drepturilor patrimoniale sau interdicții de înstrăinare nu existau, fapt verificat de către societate.

Astfel, SC „Grialpet-Agro” SRL fiind sigură că Nina Barcari era proprietar a 86,11 % din imobilul contractat a încheiat contractul de vânzare-cumpărare, notarului fiindu-i prezentate toate documentele solicitate pentru încheierea contractului.

Menționează că societatea nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că soția lui Andrei Bobeică, Feodora Bobeică a semnat contractul de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005 a cotei-parte valorică calculată în depozit cu subsol de 1757 m³ cu număr de inventar 3, rezultat al privatizării CAP „Vinhor” în sumă de 334 lei încheiat între Andrei Bobeica și Mariana Luca, fără acordul soțului.

La 13 februarie 2013, Andrei Bobeică, reprezentat de către avocatul Dionis Panov a depus cerere de chemare în judecată privind modificarea și concretizarea pretențiilor împotriva Marianeii Luca, Dumitru Luca, Raisei Lungu, Ninei Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL, prin care a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005, încheiat de către Feodora Bobeică, din numele lui Andrei Bobeică și Mariana Luca în temeiul art. 217 și art. 220 Cod civil, repunerea în termen a acțiunii cu privire la atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător conform art. 352 alin. (3) și art. 279 Cod civil, modificarea contractului din 07 aprilie 2006, încheiat între Raisa Lungu (liderul cotașilor) și Mariana Luca, prin subrogarea cumpărătorului Mariana Luca cu Andrei Bobeică, atribuindu-i ultimului drepturi și obligații de cumpărător asupra depozitului cu subsol cu numărul de inventar 3, nr. cad. 2527000.205.01 din sat. Horodiște, r-nul Călărași, obligarea OCT Călărași de a efectua modificările în Registrul bunurilor imobile cu indicarea ca proprietar pe Andrei Bobeică asupra

depozitului cu subsol cu numărul de inventar 3, nr. cad. 2527000.205.01 din sat. Horodiște, r-nul Călărași cu radierea celorlalte înscrisuri, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 25 ianuarie 2008, încheiat între Mariana Luca și Nina Barcari, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 19 februarie 2008, încheiat între Nina Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL, respingerea integrală a acțiunii reconvenționale înaintate de SC „Grialpet-Agro” SRL și recunoașterea societății ca cumpărător de rea-credință.

În susținerea pretențiilor Andrei Bobeică menționează că conform procesului-verbal nr. 7 din 13 noiembrie 2000, depozitul cu subsol cu suprafața totală de 310,2 m² cu nr. cadastral 2527000.205.01 a fost atribuit în proprietate comună pe cote-părți la un grup de 119 persoane, locuitori ai sat. Horodiște r-nul Călărași, în urma privatizării CAP „Vinhor”, printre care și Andrei Bobeică. Iar lider (reprezentant) al grupului de coproprietari a fost aleasă Raisa Lungu, fapt confirmat chiar de ea (f. d. 38).

Afirmă că reieșind din faptul că cotele-părți nu au fost stabilite ideal și fix, depozitul nominalizat se află în proprietate comună în devălmășie la toți cei 119 cotași.

Susține că la mai multe adunări ai coproprietarilor depozitului în cauză, Andrei Bobeică unicul a declarat că este gata și dorește să procure cotele-părți de la toți coproprietarii, drept dovadă a intenției de a procura pot constitui declarațiile liderului Raisa Lungu (f. d. 38-40), care recunoaște că el intenționa să procure depozitul în întregime.

Invocă că la 01 decembrie 2005, Mariana Luca prin înșelăciune a dus-o în eroare pe Bobeică Feodora, aceasta semnând contractul de vânzare a cotei-părți din depozit, deși nu avea asemenea împuterniciri, fapt ce se demonstrează prin răspunsurile parvenite de la Procuratura Călărași (f. d. 13), care confirmă faptul că Feodora Bobeică nu a avut împuternici de a semna un atare contract.

Indică că ulterior, la 07 aprilie 2006, Mariana Luca a convins-o pe Raisa Lungu - lider (reprezentant) al grupului de cotași, să încheie contractul de vânzare-cumpărare a depozitului în litigiu, care a fost încheiat la notarul Radion Butnaru.

Consideră că prin acțiunile sale, Raisa Lungu a încălcat dreptul de preemțiune deținut de Andrei Bobeică, prevăzut de art. 352 alin. (2) Cod civil.

Menționează că aflând despre faptul că Raisa Lungu, în calitate de lider a vândut întregul imobil Marianeii Luca, care nu numai că nu deținea careva cotă-parte din imobilul privatizat, dar nici nu locuiește în sat. Horodiște, el imediat s-a adresat avocatului și la 31 iulie 2006 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Raisa Lungu și Marianeii Luca.

La rândul său, Mariana Luca, deși cunoștea cu certitudine că depozitul se află în litigiu, la 25 ianuarie 2008 a vândut imobilul Ninei Barcari locuitoare a or. Chișinău, care la fel nu avea nici-un drept asupra depozitului privatizat de către cotași.

Afirmă că Nina Barcari, știind cu certitudine că în privința depozitului este înaintată acțiune în instanța de judecată, de urgență vinde depozitul SC „Grialpet-Agro” SRL, în baza contractul de vânzare-cumpărare din 19 februarie 2008, iar societatea peste trei ani a înaintat în instanța de judecată cerere reconvențională, prin care a solicitat să fie recunoscut cumpărător de bună-credință.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 19 iunie 2013 a fost admisă parțial acțiunea lui Andrei Bobeică, declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a cotei-părți valorice, calculată în depozit cu subsol 1757 m³ cu nr. de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor”, în suma de 324 lei, la prețul de 324 lei care constituie 0,5352578 %,

încheiat la 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeico și Mariana Luca, anulat parțial contractul încheiat la 07 aprilie 2006 și autentificat de notarul Radion Butnaru sub numărul 706 între Raisa Lungu și Mariana Luca de vânzare-cumpărare a 86,11 % din construcție ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) de 310,2 m² amplasat în sat. Horodiște, r-nul Călărași, cu excluderea cotei-părți valorice de 0,5352578 %, în baza certificatului nr. 79 din 01 noiembrie 1999, care îi aparține cu drept de proprietate lui Andrei Bobeico, dispusă radierea din Registrul bunurilor imobile a cotei părți valorice de 0,5352578 % din imobilul cu numărul cadastral 2527000.205.01, care îi aparține lui Andrei Bobeico, obligat OCT Călărași de a efectua corectările sus indicate în Registrul bunurilor imobile, în rest acțiunea a fost respinsă. La fel, cererea reconvențională a fost admisă parțial, recunoscută ca cumpărător de bună-credință SC „Grialpet-Agro” SRL din bunul imobil cu suprafața 310,2 m² cu numărul cadastral 2527000.205.01 din construcție ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) amplasat în sat. Horodiște r-nul Călărași cu cota-parte de 85,5747422 % și încasat de la SC „Grialpet-Agro” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2203,83 lei. Totodată, a fost menționat că hotărârea servește drept temei pentru înregistrarea după caz a dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013 a fost admis apelul declarat de Andrei Bobeică, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o hotărâre nouă, prin care: a fost admisă integral acțiunea lui Andrei Bobeică, declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a cotei-părți valorice primite în rezultatul privatizării CAP „Vinhor”, calculată în depozitul cu subsol de 1757 m³ cu nr. de inventar 3 în sumă de 334 lei, încheiat la 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeică și Mariana Luca, repusă în termen acțiunea depusă de Andrei Bobeică cu privire la modificarea contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți de 86,11 % din depozitul cu subsol, încheiat la 07 aprilie 2006 între Raisa Lungu și Mariana Luca prin subrogarea cumpărătorului Mariana Luca cu Andrei Bobeică și atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător, modificat contractul de vânzare-cumpărare a cotei-părți de 86,11 % din construcții ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) amplasat în sat. Horodiște r-nul Călărași cu suprafața totală de 310,2 m², încheiat la 07 aprilie 2006 între Raisa Lungu și Mariana Luca, autentificat de notarul Rodion Butnaru cu nr. 706, prin subrogarea cumpărătorului Mariana Luca cu Andrei Bobeică, atribuindu-i drepturile și obligațiile de cumpărător asupra depozitului cu subsol cu nr. de inventar 3, nr. cadastral 2527000.205.01 amplasat în sat. Horodiște r-nul Călărași, declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a 86,11 % cotă-parte din imobilul depozit cu subsol cu nr. cadastral 2527000.205.01, situat în sat. Horodiște r-nul Călărași, încheiat între Mariana Luca și Nina Barcari la 25 ianuarie 2008, declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a 86,11 % cotă-parte din imobilul-depozit cu subsol, construit din piatră tăiată, cu suprafața totală de 247,5 m², cu nr. cadastral 2527000.205.01, situat în sat. Horodiște r-nul Călărași și autentificat de notarul Hristofor Cheșcu cu nr. 937, încheiat între Nina Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL la 19 februarie 2008, cu prețul vânzării imobilului de 73461 lei, obligat Oficiul Cadastral Teritorial Călărași de a efectua modificările respective în Registrul bunurilor imobile, cu indicarea în calitate de proprietar pe Andrei Bobeică a cotei-părți de 86,11 % din depozitul cu subsol cu suprafața totală de 310,2 m², numărul cadastral 2527000.205.01, amplasat în sat. Horodiște r-nul Călărași și de a radia celelalte înscrisuri referitor la acest imobil, încasat de la Andrei Bobeică în beneficiul SC „Grialpet-Agro” SRL suma de 73461 lei achitată de ultimul în baza

contractului de vânzare-cumpărare din 19 februarie 2008 declarat nul și respinsă integral acțiunea reconvențională.

La 18 februarie 2014 SC „Grialpet-Agro” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului invocă că decizia instanței de apel este lipsită de suport probatoriu și emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, cât și aplicarea eronată a normelor date.

Afirmă că pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Menționează că prin materialele dosarului este stabilit cert că în calitate de reclamant care a intentat acțiunea figurează și Ecaterina Boldurescu care l-a împuternicit pe Andrei Bobeică la intentarea acțiunii și participarea în instanța de judecată. Atât în hotărârea primei instanțe, cât și în decizia instanței de apel, Ecaterina Boldurescu nu are calitate procesuală și nu există careva act procedural referitor la ieșirea ultimei din proces, nemaivorbind despre citarea legală a acesteia.

Indică că temei de declarare a recursului constituie și interpretarea eronată a art. 352 alin. (3) Cod civil.

Consideră că este eronat interpretat de către Curtea de Apel faptul că contractele contestate au avut la bază o cauză ilicită, careva suport probatoriu în acest sens lipsind cu desăvârșire, iar cauza ilicită urmează a fi dovedită.

Menționează că contractele litigioase au fost autentificate notarial conform legii, fapt dovedit în instanța de judecată de către notari.

Susține că în cauză prezumția de bună-credință nu a fost răsturnată prin nici un mijloc de probă. La momentul încheierii contractului nu exista litigiu asupra imobilului procurat de SC „Grialpet-Agro”, fapt confirmat în instanță prin declarațiile notarului și documentelor prezentate.

Afirmă că contractul de vânzare-cumpărare a cotei valorice din 01 decembrie 2005 încheiat între Andrei Bobeică (prin intermediul soției fără procură) și Mariana Luca nu a fost înregistrat la OCT și lipsește în dosarul tehnic al imobilului în cauză, fapt confirmat în instanța de judecată prin declarațiile registratorului de la OCT Călărași și examinarea în instanță a dosarului cadastral.

Mai indică în cadrul judecării cauzei s-a constatat cu certitudine că Raisa Lungu ca reprezentant al deținătorilor de cote-părți valorice în obiectul înstrăinat, avându-se în vedere depozitul cu subsol și alte clădiri, care făceau parte din patrimoniul CAP „Vinhor” supus privatizării, a acționat în baza procesului-verbal nr. 7 din 13 noiembrie 2000, prin care a fost împuternicită de toți proprietarii de cote-părți valorice să le reprezinte interesele la înstrăinarea cotelor-părți din obiectul înstrăinat, cu dreptul de a semna contractele de vânzare-cumpărare din numele lor. Contractul de vânzare-cumpărare nr. 706 din 07 aprilie 2006 a fost întocmit și autentificat la notarul R. Butnaru , care a confirmat în instanța de judecată legalitatea încheierii tranzacției.

La fel, menționează că notarului i-au fost prezentate Extrasul din registrul bunurilor imobile, procesul-verbal nr. 7 din 13 noiembrie 2000 care confirma împuternicirile de reprezentare a deținătorilor de cote-valorice la înstrăinare, certificatele de proprietate privată pentru fiecare persoană aparte care deținea cota-parte, lista deținătorilor cotelor valorice care au primit patrimoniu în natură în urma privatizării CAP „Vinhor”.

Afirmă că în urma examinării documentelor prezentate de către notar în instanța de judecată s-a stabilit că patrimoniul supus privatizării și repartizat ca cote valorice nu includea numai depozitul în litigiu, dar și alte clădiri, inclusiv și un depozit de chimicale, tehnică agricolă.

Susține că Mariana Luca a cumpărat toate clădirile și tehnica agricolă, dar nu numai depozitul la care pretinde Andrei Bobeica. Ulterior Mariana Luca, fiind proprietara legală a 86,11 % cotă-parte din depozitul cu subsol cu suprafața de 310,2 m², cu numărul de inventar 3, rezultat al privatizării CAP „Vinhor” care făceau parte din patrimoniul CAP „Vinhor” supus privatizării, fapt confirmat prin înscrierile din Registrul bunurilor imobile la solicitarea Ninei Barcari care avea necesitatea a întemeia un bussines i-a vândut ultimei depozitul, rămânând proprietara celorlalte bunuri mobile și imobile.

Invocă că la cele relatate Curtea de Apel nu a atras atenția, recunoscând după Andrei Bobeica, dreptul de preemțiune invocat de către reprezentantul acestuia și atribuindu-i ilegal depozitul, lipsind ilegal pe SC „Grialpet-Agro” SRL de proprietatea obținută legal.

Relatează că proprietarii de cote-părți care dețineau certificate de proprietate privată în urma privatizării CAP „Vinhor” reprezentați de Raisa Lungu au vândut tot patrimoniul CAP „Vinhor” supus privatizării Marianei Luca, dar nu numai depozitul cu subsol în litigiu.

Pecând în cadrul examinării cauzei Andrei Bobeică a declarat că el a dorit să cumpere numai depozitul care-l interesa, însă proprietarii de cote-părți au avut interesul de a vinde tot patrimoniul care le-a revenit pe cote-părți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 19 decembrie 2013, la 18 februarie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din materialele pricinii, înaintând acțiunea în judecată împotriva Marianei Luca, Dumitru Luca, Raisei Lungu, Ninei Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL, Andrei Bobeică reprezentat de către avocatul Dionis Panov a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005, încheiat de către Feodora Bobeică, din numele lui Andrei Bobeică și Mariana Luca în temeiul art. 217 și art. 220 Cod civil, repunerea în termen a acțiunii cu privire la atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător conform art. 352 alin. (3) și art. 279 Cod civil, modificarea contractului din 07 aprilie 2006, încheiat între Raisa Lungu (liderul cotașilor) și Mariana Luca, prin subrogarea cumpărătorului Mariana Luca cu Andrei Bobeică, atribuindu-i ultimului drepturi și obligații de cumpărător asupra depozitului cu subsol cu numărul de inventar 3, nr. cad. 2527000.205.01 din sat. Horodiște, r-nul Călărași, obligarea OCT Călărași de a efectua modificările în Registrul bunurilor imobile cu indicarea ca proprietar pe Andrei Bobeică asupra depozitului cu subsol cu numărul de inventar 3, nr. cad. 2527000.205.01 din sat. Horodiște, r-nul Călărași cu radierea celorlalte înscrișuri, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 25 ianuarie 2008, încheiat între Mariana Luca și Nina Barcari, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 19 februarie 2008, încheiat între Nina Barcari și SC „Grialpet-Agro” SRL, respingerea integrală a acțiunii

reconvenționale înaintate de SC „Grialpet-Agro” SRL și recunoașterea societății ca cumpărător de rea-credință.

La rândul său, SC „Grialpet-Agro” SRL înaintând acțiunea reconvențională împotriva lui Andrei Bobeică, Larisei Luca, Vasile Chicu, Ecaterinei Boldurescu, Verei Luca, Marianeii Luca, Larisei Lungu, Ninei Barcari, notarului Rodion Butnaru și notarului Hristofor Cheșcu a solicitat recunoașterea SC „Grialpet-Agro” SRL dobânditor de bună-credință asupra imobilului: 86,11 % cotă-parte din depozitul cu subsol cu suprafața de 310,2 m², cu numărul de inventar 3, rezultat al privatizării CAP „Vinhor” din extravilanul sat. Horodiște, r-nul Călărași.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii inițiale, a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a cotei-părți valorice, calculată în depozit cu subsol 1757 m³ cu nr. de inventar 3, primit în rezultatul privatizării CAP „Vinhor”, în suma de 324 lei, la prețul de 324 lei care constituie 0,5352578 %, încheiat la 01 decembrie 2005 între Andrei Bobeico și Mariana Luca, a anulat parțial contractul încheiat la 07 aprilie 2006 și autentificat de notarul Radion Butnaru sub numărul 706 între Raisa Lungu și Mariana Luca de vânzare-cumpărare a 86,11 % din construcție ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) de 310,2 m² amplasat în sat. Horodiște, r-nul Călărași, cu excluderea cotei-părți valorice de 0,5352578 %, în baza certificatului nr. 79 din 01 noiembrie 1999, care îi aparține cu drept de proprietate lui Andrei Bobeico, dispusă radierea din Registrul bunurilor imobile a cotei părți valorice de 0,5352578 % din imobilul cu numărul cadastral 2527000.205.01, care îi aparține lui Andrei Bobeico, a obligat OCT Călărași de a efectua corectările sus indicate în Registrul bunurilor imobile, în rest respingând acțiunea. La fel, a admis parțial cererea reconvențională, recunoscând ca cumpărător de bună-credință SC „Grialpet-Agro” SRL din bunul imobil cu suprafața 310,2 m² cu numărul cadastral 2527000.205.01 din construcție ale gospodăriei agricole (depozit cu subsol) amplasat în sat. Horodiște r-nul Călărași cu cota-parte de 85,5747422 % și încasat de la SC „Grialpet-Agro” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2203,83 lei. Totodată, a fost menționat că hotărârea servește drept temei pentru înregistrarea după caz a dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Judecând apelul declarat de Andrei Bobeică, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre prin care a admis integral acțiunea inițială și a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță a omis careva circumstanțe importante ale pricinii, fapt ce a viciat legalitatea acesteia, în acest sens constatând că potrivit Procesului-verbal nr. 7 din 13 noiembrie 2000, în urma privatizării CAP „Vinhor”, depozitul cu subsol cu suprafața totală de 310 m² și volumul de 1757 m³, cu nr. cadastral 2527000.205.01, a fost atribuit în proprietate comună pe cote-părți la un grup de 119 persoane, locuitori ai s. Horodiște, r-nul Călărași, printre care și Andrei Bobeică, deținător a 1815 cote, în calitate de lider al grupului de coproprietari fiind aleasă Raisa Lungu. Totodată, în concluzie instanța de apel a evidențiat că bunul imobil formează proprietatea comună în devălmășie a 119 cotași.

La fel, cu referire la prevederile art. 352 alin. (3) Cod civil, instanța de apel a menționat că, fiind lovit de nulitate contractul de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005, prin care a fost înstrăinată cota ce-i aparținea lui Andrei Bobeică, fără acordul lui, acestuia i-a fost încălcat dreptul de preemțiune la vânzarea bunului imobil conform contractului din 07 aprilie 2006, considerând că ultimul poate fi repus în termenul de

adresare în instanța de judecată în vederea subrogării cumpărătorului, deoarece a aflat despre dreptul său încălcat din răspunsul Procuraturii r-lui Călărași.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia nulității tuturor contractelor contestate de către Andrei Bobeică, ca încheiate în baza unor cauze ilicite, respingând, pe cale de consecință, și cererea reconvențională.

La caz, instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, concluziile instanței de apel sunt expuse în decizia contestată într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator anexat la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Astfel, instanța de recurs constată că din conținutul deciziei recurate nu rezultă cu certitudine sub ce formă de proprietate comună a fost obținut depozitul cu subsol cu suprafața totală de 310,2 m² și volumul de 1757 m³, cu nr. cadastral 2527000.205.01 de către membrii grupului constituit din 119 persoane, întrucât pe de o parte instanța stabilește că bunul litigios a fost atribuit în proprietate comună pe cote-părți grupului de persoane menționat, în urma privatizării CAP „Vinhor”, iar în concluzie evidențiază că bunul imobil constituie proprietatea comună în devălmășie a 119 cotași.

În acest sens, instanța de recurs consideră că o asemenea abordare este inadmisibilă, întrucât stabilirea unor asemenea circumstanțe este absolut necesară, inclusiv și în vederea stabilirii cadrului legal aplicabil în speță, pe când din conținutul actului de dispoziție supus controlului legalității se atestă că instanța de apel a preluat în mod arbitrar argumentele aduse de către Andrei Bobeică în cererea sa de chemare în judecată, ca urmare conferind actului de dispoziție emis un caracter contradictoriu.

Aici, este de remarcat că conform materialului probator anexat la dosar și anume extrasului nr. 237 din procesele verbale nr. 3-4 și 6-8 a comisiei de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole CAP „Vinhor” din 22 aprilie 2000 și 14 noiembrie 2000 este descrisă structura cotei-părți valorice a lui Andrei Bobeică unde expres este menționat că bunurile enumerate au fost atribuite în proprietate comună în diviziune grupului de proprietari reprezentat de către Raisa Lungu (f. d. 14).

Mai mult, instanța de apel, la adoptarea deciziei contestate, a reținut declarațiile reprezentantului OCT Călărași, Ralea T., care a menționat că cota-parte a lui Andrei Bobeică constituie 0,5352578 %, deși, aceste declarații nu sunt confirmate prin careva probe respective.

Sub un alt aspect, instanța de recurs constată că din conținutul cererii de chemare în judecată a lui Andrei Bobeică rezultă că dânsul a solicitat declararea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005, 25 ianuarie 2008, 19 februarie 2008, invocând prevederile art. 217, 220 Cod civil, prevederi, care de altfel, reglementează nulitatea absolută a actului juridic civil.

La acest capitol, urmează a fi subliniat că nulitatea absolută reprezintă sancțiunea aplicată pentru nerespectarea normei ce ocrotește un interes general, spre deosebire de nulitatea relativă a actului juridic civil care este stabilită pentru ocrotirea interesului individual, particular al unei persoane concrete.

Sub aspectul dat, instanța de recurs remarcă că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor formulate de către Andrei Bobeică cu privire la declararea

nulității contractelor de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2005, 25 ianuarie 2008 și din 19 februarie 2008 era indispensabil, de a verifica temeiul legal al acestor pretenții, inclusiv și prin prisma prevederilor art. 351 Cod civil care la alin. (2), indică că actele de dispoziție încheiate în lipsa unanimității sânt lovite de nulitate relativă dacă se demonstrează că terțul este de rea-credință. În acest caz, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data când coproprietarul care nu și-a dat acordul a cunoscut sau trebuia să cunoască existența cauzei de nulitate.

Or, reclamantul în cererea de chemare în judecată a făcut referire atât la prevederile art. 217, art. 220 cât și la prevederile art. art. 351, 352 Cod civil.

Pe cale de consecință, prin prisma art. 218 alin. (1) Cod civil, instanța de recurs stabilește că instanța de judecată nu poate din oficiu invoca nulitatea relativă a actului juridic civil, în asemenea cazuri, fiind necesar consimțământul părții în al cărei interes este stabilită nulitatea, fapt care, însă, nu a fost confirmat în speță, întrucât Andrei Bobeică, deja în cererea sa din 13 februarie 2013 solicită nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare. La fel și în cererea de apel acesta a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și admiterea cererii sale în sensul formulat.

Din aceste considerente, instanța de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare urmau să examineze cauza reieșind din cerințele invocate de reclamant sau concretizarea acestora, pe când din conținutul deciziei contestate se evidențiază că instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, s-a pronunțat superficial asupra motivelor de fapt și de drept, fără a intra în esența pretențiilor înaintate de reclamant.

Instanța de recurs, cu referire la prevederile art. 352 alin. (3) Cod civil, relevă în speță și faptul că concluzia instanței de apel cu privire la repunerea lui Andrei Bobeică în termenul de adresare în judecată este una incertă, or concluzia instanței în acest sens nu este bazată pe probe ce ar indica la circumstanțele ce au făcut imposibilă adresare reclamantului în termenul prescris de lege pentru apărarea dreptului său de preemțiune.

De menționat că și respingerea argumentului SC „Grialpet-Agro” SRL precum că este cumpărător de bună credință a fost constatată de instanța de apel fără a examina această circumstanță prin prisma prevederilor art. 307 Cod civil, care direct statuează că buna-credință este prezumată până la proba contrarie. Or, întrebarea dată urma a fi examinată în contextul cerinței cu privire la nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, pe când din conținutul deciziei contestate nu se evidențiază reaua credință a societății la procurarea bunului în litigiu, în acest sens nefiind prezentate nici careva probe pertinente.

Ca urmare, este incontestabil că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs

La rejudecarea pricinii instanța urmează să țină cont de cele susmenționate și, având în vedere specificul acțiunii, să stabilească caracterul raportului juridic dintre părți, precum și cadrul legal aplicabil în speță și rejudecând pricina să emită o hotărâre temeinică și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea Comercială „Grialpet-Agro” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bobeică, împotriva Marianei Luca, Dumitru Luca, Raisei Lungu, Ninei Barcari și Societății Comerciale „Grialpet-Agro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității și modificarea contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea în termen a acțiunii cu privire la atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător și la cererea reconvențională a Societății Comerciale „Grialpet-Agro” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Andrei Bobeică, Larisei Luca, Vasile Chicu, Ecaterinei Boldurescu, Verei Luca, Marianei Luca, Larisei Lungu, Ninei Barcari, notarului Rodion Butnaru și notarului Hristofor Cheșcu cu privire la recunoașterea în calitate de cumpărător de bună-credință, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu